

عنوان مقاله:

اثر کفی با درجات متفاوت سختی بر الگوهای هماهنگی مفاصل پا در مرحله اتکای دوییدن

محل انتشار:

همایش ملی رویکردهای نوین در فیزیولوژی ورزشی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

منصور اسلامی - دانشیار بیومکانیک ورزشی، دانشگاه مازندران

داود خضری - دانشجوی دکتری بیومکانیک ورزشی دانشگاه مازندران

محمد ربیعی - دانشجوی دکتری بیومکانیک ورزشی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

اثر کفی به عنوان بهینه سازهای مکانیک حرکت بر هماهنگی مفاصل هنوز بطور روشن تشخیص داده نشده است. هدف از تحقیق حاضر بررسی اثر درجات متفاوت سختی کفی بر الگوهای هماهنگی مفاصل میچ و تارسومتار سال در فاز اتکای دوییدن بود. پانزده داوطلب مرد فعال سالم (میانگین جرم $75/13 \pm 7/93$ کیلوگرم، قد $174/36 \pm 6/39$ سانتیمتر، سن $24/5 \pm 5/10$ سال) در شرایط کفی های متفاوت از نظر درجات سختی، قرار داده شده در صندل، در الگو و سرعت کنترل شده دوییدند. الگوهای هماهنگی در مفاصل مو و تارسومتاراسا با استفاده از روش فاز نسبی پیوسته (CRP) از داده های خام سینماتیک و سینتیک محاسبه شد. آزمون آنالیز واریانس با داده های تکراری جهت آزمون آماری فرضیات اجرا شد ($P < 0.05$). نتایج نشان داد CRP در مفاصل مو و تارسومتاراسال در 25% اول فاز اتکا در شرایط کفی سخت 95%، نرم 179% و نیمه سخت 220% نسبت به شرایط بدون کفی افزایش یافت ($P < 0.0001$). بطور کلی نتایج نشان داد که سختی کفی کفش بر الگوی هماهنگی مفاصل اندام تحتانی اثرگذار است. اگرچه مشخص نیست که آیا این تغییرات می توانند که آسیب های مربوط به دوییدن را کاهش دهند یا خیر.

کلمات کلیدی:

فاز نسبی پیوسته، دوییدن، دوییدن، سختی و کفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/961859>

